

การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ เรื่อง Clauses of Purpose ที่สอนโดยใช้การเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติกับการสอนด้วยวิธีปกติ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

The Comparison of English Learning Achievement on the Topic of “Clauses of Purpose” Through the Uses of the Task-Based Learning and the Conditional Teaching Method for Mattayomsuksa 4 Students

ณภัทร คชรัตน์ Naphat Khotcharat

คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยรามคำแหง

Faculty of Education, Ramkhamhaeng University

Corresponding author, e-mail: 6412590014@rumail.ru.ac.th

Received July 31, 2023; Revised May 15, 2024; Accepted: June 12, 2024

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สอนโดยใช้การเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติกับการสอนด้วยวิธีปกติ 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สอนโดยใช้การเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน และ 3) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ที่สอนโดยวิธีปกติ ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 แผนการเรียนภาษาอังกฤษ-ภาษาจีน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 2 ห้องเรียน โดยการเลือกแบบเจาะจง จำนวน 80 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ แผนการจัดการเรียนรู้การสอนด้วยวิธีปกติ และ 2) แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน Dependent *t*-test กรณีกลุ่มตัวอย่างไม่เป็นอิสระต่อกัน และ Independent *t*-test กรณีกลุ่มตัวอย่างที่เป็นอิสระต่อกัน ผลวิจัยพบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง Clauses of Purpose สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 กลุ่มที่สอนโดยใช้การเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติมีคะแนนเฉลี่ย แตกต่างกับกลุ่มที่สอนด้วยวิธีปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง Clauses of Purpose สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 กลุ่มที่สอนโดยใช้การเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติมีหลังเรียนมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3)

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง Clauses of Purpose สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 กลุ่มที่สอนด้วยวิธีปกติหลังเรียนมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: การเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ; การสอนด้วยวิธีปกติ; ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

Abstract

The objectives of this research were 1) to compare the scores of English learning achievement between the use of Task-Based learning and the conditional teaching method. 2) to compare the scores of English learning achievement before and after teaching by using Task-Based learning and 3) compare the scores of English learning achievement before and after teaching by using the conditional teaching method. The samplings in this research were 80 students, consisting of 2 groups from Mattayomsuksa 4 students of English-Chinese programs, enrolled in the first semester of the 2023 academic year. The samplings were purposive sampling method for the present study. The research instruments were 1) the lesson plans based on Task-Based learning and the conditional teaching method and 2) English learning achievement test. The data was analyzed by using the paired sample *t*-test, independent *t*-test, Mean, and Standard Deviation. The findings were as follows: 1) the scores on English learning achievement between the use of Task-Based learning and the conditional teaching method displayed differences at a statistically significant level of .05 2) the scores on English learning achievement before and after teaching by using Task-Based learning after the completion had higher than prior at the statistically significant level of .05 and 3) the scores on English learning achievement before and after teaching by using the conditional teaching method after the completion had higher than prior at the statistically significant level of .05.

Keywords: Task-Based Learning; Conditional Teaching Method; English Learning Achievement

บทนำ

ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือที่สำคัญของการเรียนรู้ ในปัจจุบันมนุษย์ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลในการสร้างสมความรู้และประสบการณ์ เพื่อการพัฒนาทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง เทคโนโลยี การศึกษา ฯลฯ เมื่อภาษาอังกฤษทวีความสำคัญมากขึ้น จุดมุ่งหมายของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ คือให้ผู้เรียนมีสามัคยยะสื่อสาร สามารถใช้ทักษะทั้ง 4 คือ ฟัง พูด อ่าน เขียน ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือในการแสวงหาและสื่อความรู้ ข้อมูล บันทึกลง ฯลฯ ได้อย่างมีประสิทธิภาพโดยใช้อินเทอร์เน็ตเป็นแหล่งค้นคว้าสื่อสารที่สำคัญ นอกจากนี้ยังต้องการให้ผู้เรียนมีทักษะในการเรียนรู้ตลอดชีวิต ซึ่งหมายถึงสามารถเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเอง มีเทคนิควิธีในการเรียน และจัดการเรียนรู้ด้วยตนเองได้ (อรุณี วิริยะจิตรา และคณะ, 2555)

จากการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 พบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนด โดยเฉพาะ สารที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล ต่ำกว่าเกณฑ์ร้อยละ 50 โดยนักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ย 2.5 คิดเป็นร้อยละ 49.08 ซึ่งมีสาเหตุส่วนหนึ่งมาจากครูขาดอุปกรณ์และวิธีสอนที่สามารถสร้างความสนใจของผู้เรียน และด้านนักเรียนมีเจตคติเชิงลบต่อการเรียนภาษาอังกฤษ เพราะเห็นว่าเป็นเรื่องยาก เมื่อสอบถามครูผู้สอนร่วมในรายวิชาเดียวกัน พบว่า เรื่องที่มีปัญหามากที่สุด คือ อนุประโยคบอกความมุ่งหมาย (Clauses of Purpose) อีกทั้งผู้วิจัยยังสำรวจความต้องการจำเป็น (Needs analysis) พบว่า ผู้เรียนมีความสนใจในการเรียนเกี่ยวกับโครงสร้างทางภาษา เรื่อง อนุประโยคบอกความมุ่งหมาย อยู่ในลำดับแรกๆ จากปัญหาและความต้องการของผู้เรียน ผู้วิจัยจึงจำเป็นต้องศึกษา ค้นคว้า เอกสารและงานวิจัย ต่างๆ เพื่อหาแนวทางและวิธีการสอนเพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนให้สูงขึ้น

ผู้วิจัยจึงได้นำกระบวนการสอนโดยใช้การเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ (Task-Based Learning) มาใช้ในการแก้ปัญหาการจัดการเรียนรู้ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 ซึ่งเป็นการจัดการเรียนรู้โดยการสร้างสรรค์ผลงาน ชิ้นงานทางภาษาที่ครูผู้สอนสร้างขึ้นให้แก่ผู้เรียน โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ภาษาโดยการได้ฝึกปฏิบัติจริงจากการลงมือทำงานปฏิบัติ ซึ่งงานปฏิบัตินั้นมีลักษณะที่มีความสัมพันธ์ใกล้เคียงกับสถานการณ์ในชีวิตจริงและมุ่งเน้นความหมายในด้านการสื่อสาร เอื้อที่จะให้ผู้เรียนมีความชำนาญ เกิดการเรียนรู้อย่างแท้จริง สนับสนุนให้เกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง ซึ่งเป็นความจำเป็นของสังคมที่จะต้องพัฒนาเยาวชนให้เป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิต (Life Long Learner)

ด้วยเหตุผลดังกล่าว จึงสนใจที่จะนำวิธีการสอนโดยใช้การเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง Clauses of Purpose และเพื่อเปรียบเทียบกลุ่มที่สอนโดยใช้วิธีการสอนโดยใช้การเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติกับกลุ่มที่สอนด้วยวิธีปกติ อันจะนำผลการวิจัยไปใช้เป็นแนวทางในการสอนรายวิชาภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นต่อไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง Clauses of Purpose สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่สอนโดยใช้การเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติกับการสอนด้วยวิธีปกติ
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง Clauses of Purpose สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่สอนโดยใช้การเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน
3. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง Clauses of Purpose สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่สอนด้วยวิธีปกติ ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi experimental research) ประกอบด้วย

1. การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ รัชดา ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 12 ห้องเรียน จำนวน 472 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 แผนการเรียนภาษาอังกฤษ-ภาษาจีน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 2 ห้องเรียน โดยการเลือกแบบเจาะจง จำนวน 80 คน จากนั้นกำหนดประเภทวิธีสอนของกลุ่มตัวอย่างดังนี้

ก. กลุ่มทดลอง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/7 แผนการเรียนภาษาอังกฤษ-ภาษาจีน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ รัชดา จำนวน 40 คน จะได้รับการสอนโดยใช้การเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ (Task-Based Learning)

ข. กลุ่มควบคุม คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/8 แผนการเรียนภาษาอังกฤษ-ภาษาจีน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ รัชดา จำนวน 40 คน จะได้รับการสอนด้วยวิธีปกติ

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ดังนี้ 1) แผนการจัดการเรียนรู้ที่สอนโดยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ จำนวน 2 แผน 2) แผนการจัดการเรียนรู้ที่สอนด้วยวิธีปกติ จำนวน 2 แผน 3) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียน เรื่อง Clauses of Purpose จำนวน 20 ข้อ 1 ฉบับ

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล มีดังนี้

3.1 ทำการทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียน เรื่อง Clauses of Purpose จำนวน 20 ข้อ ระยะเวลาในการทำแบบทดสอบ 20 นาที และนำแบบทดสอบของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม มาตรวจให้คะแนน แล้วบันทึกผลคะแนนก่อนเรียนเพื่อใช้สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูล

3.2 ดำเนินการจัดการเรียนรู้โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/7 แผนการเรียนภาษาอังกฤษ - ภาษาจีน จำนวน 40 คน ใช้เวลาในการสอน 4 คาบ คาบละ 50 นาที จำนวน 2 แผน และใช้แผนการจัดการเรียนรู้ที่สอนด้วยวิธีปกติกับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/8 แผนการเรียนภาษาอังกฤษ - ภาษาจีน จำนวน 40 คน ใช้เวลาในการสอน 4 คาบ คาบละ 50 นาที จำนวน 2 แผน

3.3 ทำการทดสอบหลังเรียน (Post-test) กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียน เรื่อง Clauses of Purpose จำนวน 20 ข้อ ระยะเวลาในการทำแบบทดสอบ 20 นาที และนำแบบทดสอบของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม มาตรวจให้คะแนน แล้วบันทึกผลคะแนนหลังเรียนเพื่อใช้สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูล

3.4 นำผลคะแนนจากการทำแบบทดสอบก่อนและหลังเรียนของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม ไปวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้วิธีการทางสถิติและนำมาสรุปผลวิจัย

4. การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

4.1 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง Clauses of Purpose สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่สอนโดยใช้การเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติกับการสอนด้วยวิธีปกติ โดยใช้ Independent t - test

4.2 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง Clauses of Purpose สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่สอนโดยใช้การเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้สถิติ ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และใช้ Dependent t - test

4.3 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง Clauses of Purpose สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่สอนด้วยวิธีปกติ ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้สถิติ ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และใช้ Dependent t - test

5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยมีการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติต่างๆ ดังนี้

5.1 สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

5.2 สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ ได้แก่ 1) ค่าความเที่ยงตรงของแบบทดสอบ โดยใช้สูตรค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC (Index of Item-Objective Congruence) 2) ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ 3) ค่าความยาก-ง่ายของแบบทดสอบ (ค่า p) และ 4) ค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบ (ค่า r)

5.3 สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบสมมติฐาน ทดสอบความมีนัยสำคัญทางสถิติของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์โดยใช้ค่าที่ จากสูตร t - test ได้แก่ Dependent t - test และ Independent t - test

ผลการวิจัย

1. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง Clauses of Purpose สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่สอนโดยใช้การเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติกับการสอนด้วยวิธีปกติ รายละเอียดดังข้อมูลที่ปรากฏในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง Clauses of Purpose สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่สอนโดยใช้การเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติกับการสอนด้วยวิธีปกติ

กลุ่มตัวอย่าง	ค่าสถิติ				
	n	$\bar{x}$	SD	t	Sig.
สอนแบบ TBL	40	17.80	.49	4.864	.000*
สอนด้วยวิธีปกติ	40	11.04	.44		

* $p < .05$

จากตารางที่ 1 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง Clauses of Purpose สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 กลุ่มที่สอนโดยใช้การเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติมีคะแนนเฉลี่ย ($\bar{x}$) แตกต่างจากการสอนด้วยวิธีปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้การเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีปกติ ($\bar{x}$) กลุ่มทดลอง = 17.80, $\bar{x}$ กลุ่มควบคุม = 11.04, SD กลุ่มทดลอง = .49, SD กลุ่มควบคุม = .44)

2. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง Clauses of Purpose สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่สอนโดยใช้การเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน รายละเอียดดังข้อมูลที่ปรากฏในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 แสดงการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง Clauses of Purpose สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่สอนโดยใช้การเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน

ช่วงเวลา	ค่าสถิติ				
	<i>n</i>	$\bar{x}$	<i>SD</i>	<i>t</i>	Sig.
ก่อนเรียน	40	6.22	.35	19.056	.000*
หลังเรียน	40	17.80	.49		

* $p < .05$

จากตารางที่ 2 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง Clauses of Purpose สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 กลุ่มที่สอนโดยใช้การเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติหลังเรียนมีคะแนนเฉลี่ย ($\bar{x}$) สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้การเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ($\bar{x}$ หลังเรียน = 17.80, $\bar{x}$ ก่อนเรียน = 6.22, *SD* หลังเรียน = .49, *SD* ก่อนเรียน = .35)

3. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง Clauses of Purpose สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่สอนด้วยวิธีปกติ ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน รายละเอียดดังข้อมูลที่ปรากฏในตารางที่ 3

ตารางที่ 3 แสดงการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง Clauses of Purpose สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่สอนด้วยวิธีปกติ ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน

ช่วงเวลา	ค่าสถิติ				
	<i>n</i>	$\bar{x}$	<i>S.D.</i>	<i>t</i>	Sig.
ก่อนเรียน	40	5.46	.37	16.962	.000*
หลังเรียน	40	11.04	.44		

* $p < .05$

จากตารางที่ 3 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง Clauses of Purpose สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 กลุ่มที่สอนด้วยวิธีปกติหลังเรียนมีคะแนนเฉลี่ย ($\bar{x}$) สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีปกติมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ($\bar{x}$ หลังเรียน = 11.04, $\bar{x}$ ก่อนเรียน = 5.46, *SD* หลังเรียน = .44, *SD* ก่อนเรียน = .37)

อภิปรายผลการวิจัย

1. ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง Clauses of Purpose สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 กลุ่มที่สอนโดยใช้การเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติมีคะแนนเฉลี่ย ($\bar{x}$) แตกต่างจากกลุ่มที่สอนด้วยวิธีปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยกลุ่มที่สอนโดยใช้การเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติมีค่าเฉลี่ยของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สูงกว่ากลุ่มที่สอนด้วยวิธีปกติ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของอัล มุฮามิด และสุลต่าน ได้ทำการศึกษาการเปรียบเทียบการ

สอนภาษาแบบเน้นงานปฏิบัติกับการสอนภาษาแบบดั้งเดิมในโรงเรียน Saudi Intermediate School โดยผลการวิจัยพบว่า นักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนโดยใช้การเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมากกว่าการจัดการเรียนการสอนแบบดั้งเดิม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (Al Muhaimed & Sultan, 2013) นอกจากนี้ผลการวิจัยยังสอดคล้องกับงานวิจัยของสุพรรณิ อาศัยราช ได้ศึกษาการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านภาษาอังกฤษ โดยการใช้กิจกรรมเสริมแบบเน้นงานปฏิบัติ โดยผลการวิจัยพบว่า ความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังเรียนด้วย (สุพรรณิ อาศัยราช, 2558) จากผลการวิจัยทำให้เห็นว่า วิธีการสอนโดยใช้การเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติมาใช้นั้น อาจส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่แตกต่างจากการสอนแบบปกติและมีค่าเฉลี่ยที่สูงกว่า ซึ่งอาจเป็นเพราะว่า การใช้วิธีการสอนโดยใช้การเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ นั้น ส่งเสริมให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียน นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมกลุ่มเล็ก และมีความรับผิดชอบในการเรียนของตนเอง โดยมีครูเป็นผู้ช่วยเหลือ (Leaver and Willis, 2004) ซึ่งสอดคล้องกับฮาร์เมอร์ ที่กล่าวว่าการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ ยังส่งเสริมให้มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างครูและนักเรียน อีกทั้งยังสามารถพัฒนาความมั่นใจในตนเองของนักเรียนมีการกระตุ้นให้นักเรียนเรียนได้ดีขึ้น (Harmer, 2001)

นอกจากนี้วิธีการสอนโดยใช้การเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติสร้างความท้าทายให้นักเรียนรู้จักสังเกตและจดจำ จนเกิดความเข้าใจในการใช้ภาษาจากการใช้ภาษาในชั้นเรียน โดยขั้นตอนขณะเล่นปฏิบัติงาน (Task) ยังช่วยส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้อย่างเป็นลำดับขั้น ทำให้นักเรียนเกิดความกระตือรือร้นต่อการเรียนรู้อยู่ตลอดเวลา อีกทั้งยังช่วยถ่ายโอนความรู้จากความรู้เดิม และช่วยทำให้นักเรียนเกิดความแม่นยำในเนื้อหา จากการฝึกทบทวนอยู่ตลอดเวลาที่ปฏิบัติกิจกรรม จึงส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของวิลลิสและวิลลิส ที่กล่าวว่า ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ ประกอบด้วย 3 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นตอนที่ 1 ขั้นนำก่อนปฏิบัติงาน (Pre-Task) เป็นการแนะนำหัวข้อและอธิบายชิ้นงาน โดยใช้กิจกรรมเข้าช่วยเพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจและจะต้องแน่ใจว่าผู้เรียนเข้าใจในงานที่จะทำนั้นก่อนที่จะดำเนินขั้นตอนต่อไป ขั้นตอนที่ 2 ขั้นดำเนินงานตามวงจรของการปฏิบัติงาน (Task Cycle) ประกอบด้วย การปฏิบัติงาน (Task) ผู้เรียนลงมือปฏิบัติงานในลักษณะการทำกิจกรรมเป็นคู่หรือเป็นกลุ่ม การเตรียมนำเสนอ (Planning) ผู้เรียนเตรียมการรายงานผลการปฏิบัติงานต่อชั้นเรียน โดยมีครูคอยช่วยเหลือในด้านการใช้ภาษาของผู้เรียน รายงานต่อชั้นเรียน (Report) ผู้เรียนเสนอผลงานการปฏิบัติต่อชั้นเรียน ขั้นตอนที่ 3 ขั้นศึกษาโครงสร้างไวยากรณ์และคำศัพท์ในแต่ละงานปฏิบัติ (Language Focus) ประกอบด้วย การวิเคราะห์รูปแบบภาษา (Analysis) ตรวจสอบ/อภิปรายลักษณะสำคัญของเนื้อหาทางภาษา การฝึกรูปแบบภาษา (Practice) ฝึกทำแบบฝึกหัดเสริมทางด้านไวยากรณ์หลังจากนักเรียนเข้าใจความถูกต้องของกฎเกณฑ์ทางไวยากรณ์แล้ว ทั้งนี้ การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษจะได้ผลมากที่สุด ถ้าครูผู้สอนให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาในสถานการณ์ที่สอดคล้องกับสถานการณ์จริง ทั้งครูและผู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนมุ่งให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารได้ มีการจัดการสอนที่ใช้เทคนิคอย่างหลากหลาย มาบูรณาการให้เหมาะสมกับบริบทของตนเอง โดยเน้นให้ผู้เรียนฝึกการใช้ภาษาในสถานการณ์ที่เหมือนจริง เพื่อตอบสนองความต้องการใช้ภาษาในสังคมปัจจุบัน (Willis & Willis, 2007)

2. ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง Clauses of Purpose สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 กลุ่มที่สอนโดยใช้การเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติหลังเรียนมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งการวิจัยที่ค้นพบสอดคล้องกับงานวิจัยของราตและบาคซ์ ได้ศึกษาการเสริมความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนภาษาอังกฤษระดับกลาง (Intermediate) โดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบเน้นงานปฏิบัติ โดยผลการวิจัยพบว่า การใช้การจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ ทำให้นักเรียนตอบคำถามการอ่านเพื่อความเข้าใจง่ายและรวดเร็วมากยิ่งขึ้น รวมถึงการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนดีขึ้นเมื่อใช้การจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ (Rad & Bakhsh, 2015) นอกจากนี้ผลการวิจัยยังสอดคล้องกับงานวิจัยของวรารัณมา แสงธิป ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาการจัดการเรียนรู้แบบเกมมิฟิเคชันร่วมกับวิธีการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติ เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจและแรงจูงใจในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเกมมิฟิเคชันร่วมกับวิธีการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (วรารัณมา แสงธิป, 2564) ทั้งนี้เป็นผลมาจากการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้โดยการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเปิดโอกาสให้ครูและนักเรียนกำหนดเป้าหมายของงานปฏิบัติร่วมกัน ทั้งนี้เพราะเป้าหมายจะช่วยให้สามารถกำหนดภาระงานได้ตรงตามวัตถุประสงค์การเรียนรู้ เป้าหมายเปรียบเสมือนตัวเชื่อมต่อของภาระงานไปสู่วัตถุประสงค์ปลายทางของการเรียนรู้ อีกทั้งแนวการจัดการเรียนรู้ต้องกำหนดให้สอดคล้องกับทักษะที่ต้องการพัฒนาด้วย จัดเวลาให้ผู้เรียนมีโอกาสฝึกทักษะเพื่อให้ตรงตามเป้าหมาย (Nunan, 2004)

นอกจากนี้ความท้าทายของงานปฏิบัติ ยังส่งผลให้นักเรียนมีปฏิสัมพันธ์กับภาษาพร้อมกับเพื่อนๆ ภายในชั้นเรียน ส่งผลให้นักเรียนสามารถเข้ามามีส่วนร่วมในการเรียนมากยิ่งขึ้น เนื่องจากได้รับการกระตุ้นจากเพื่อนๆ และความรู้สึกล้มเหลวของงานที่มอบให้ จึงทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ในการเรียนภาษาเกิดความภาคภูมิใจในศักยภาพของตนเองที่ได้รู้จักคิดและสื่อสาร ดังนั้น การนำวิธีการเรียนรู้โดยการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติมาใช้ในการเรียนการสอนจึง เป็นการตอบสนองต่อความต้องการของนักเรียนได้เป็นอย่างดี ซึ่งเมื่อนักเรียนเกิดความต่อการเรียนแล้ว จึงส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง Clauses of Purpose ของนักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนโดยใช้การเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติสูงขึ้นตามไปด้วย

3. ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ข้อที่ 3 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง Clauses of Purpose สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 กลุ่มที่สอนด้วยวิธีปกติหลังเรียนมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับงานวิจัยของอาเตเฟห์ ฮาดี ได้ทำการวิจัยเรื่อง แนวคิดการจัดการเรียนรู้ภาษาแบบเน้นงานปฏิบัติ: กรณีศึกษาผู้เรียนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ ในประเทศอิหร่าน โดยผลการวิจัยพบว่า ครูผู้สอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศประสบความสำเร็จในการนำแนวคิดการจัดการเรียนรู้ภาษาแบบเน้นภาระงานไปปรับใช้ในห้องเรียน เพราะว่าผู้เรียนสามารถปรับตัวเองให้เข้ากับแนวการสอนภาษาแบบใหม่ได้ (Atefeh Hadi, 2012) ทั้งนี้อาจกล่าวได้ว่า การสอนแบบปกตินั้น เป็นการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ โดยมุ่งเน้น การสอนตามขั้นตอน คือ (1) ขั้นนำ คือกลวิธีที่ใช้เพื่อสร้างความสนใจ เร้า

ความสนใจและทบทวนความรู้เดิม เพื่อให้นักเรียนเตรียมพร้อมก่อนเชื่อมโยงเข้าสู่บทเรียน (2) ขั้นสอน ซึ่งเป็นการนำเสนอเนื้อหาด้วยเทคนิค วิธีการต่างๆ เช่น การบรรยาย การอภิปราย การตั้งคำถาม เป็นต้น และ (3) ขั้นสรุป เป็นขั้นตอนที่นักเรียนร่วมกัน สรุปความรู้ โดยมีครูคอยให้คำแนะนำ ซึ่งการจัดการเรียนการสอนด้วยวิธีนี้ดำเนินไปตามลำดับขั้นตอนอย่างเป็นระบบ จึงส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง Clauses of Purpose ของนักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนแบบปกติ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

อย่างไรก็ตามผู้วิจัยยังพบว่า วิธีการสอนแบบปกติ มุ่งเน้นให้ครูเป็นผู้ถ่ายทอดความรู้ให้นักเรียนปฏิบัติตาม เพื่อมุ่งให้นักเรียนจดจำเนื้อหาในบทเรียนได้อย่างแม่นยำ และเกิดทักษะในการเรียนรู้ที่ดี โดยเฉพาะในเนื้อหา Clauses of Purpose ที่นักเรียนต้องสังเกต จดจำโครงสร้าง เพื่อให้สามารถจำแนก ความแตกต่างของอนุประโยคได้ การวิจัยครั้งนี้ แสดงให้เห็นว่า การสอนโดยวิธีการสอนโดยใช้การเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติและการสอนด้วยวิธีปกติล้วนส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง Clauses of Purpose สูงขึ้น เนื่องจากวิธีสอนทั้งสองวิธี ล้วนมีขั้นตอน และกระบวนการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับเนื้อหา แต่การสอนโดยใช้การเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติส่งผลให้นักเรียนมีค่าเฉลี่ยของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่า กลุ่มที่สอนด้วยวิธีปกติ เนื่องจากผู้วิจัยสังเกตเห็นว่า การสอนโดยใช้การเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติส่งผลต่อบรรยากาศการเรียนรู้ การแสวงหาความรู้และการสร้างองค์ความรู้ของนักเรียน ได้ดีกว่าการสอนด้วยวิธีปกติ เนื่องจากการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติทำให้บทเรียนมีความน่าสนใจและท้าทาย นักเรียนเกิดการเรียนรู้จากการปฏิบัติกิจกรรม สามารถเข้าใจโครงสร้างของภาษาด้วยตนเองโดยมีครูเป็นผู้ให้ความช่วยเหลือ ทำให้การเรียนรู้มีความหมายและคงทน

องค์ความรู้ใหม่

การเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ (Task-Based Learning) เป็นการจัดการเรียนรู้ที่ให้นักเรียนได้ปฏิบัติกิจกรรมทางภาษาที่สร้างขึ้นเพื่อให้นักเรียนได้ใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการปฏิบัติงาน เพื่อให้ทำงานนั้นเสร็จสมบูรณ์บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ปรากฏเป็นผลงานหรือชิ้นงาน การปฏิบัติงานนักเรียนใช้ภาษาตามความถนัดและความสามารถของตนเองรวมทั้งประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้โดยไม่รู้ตัว (Subconscious Learning) เริ่มต้นด้วยการเรียนรู้จากฟังบทสนทนาเพื่อให้นักเรียนเกิดการสังเกตและจดจำ จากนั้นนำภาษานั้นไปทดลองใช้และเปรียบเทียบผลที่เกิดขึ้น เมื่อได้ผลที่พึงพอใจ จึงเรียนรู้และจดจำภาษา โดยอาศัยกลวิธีต่างๆ ช่วยจดจำเช่น การใช้พจนานุกรม การจดบันทึกคำใหม่ การจัดประเภทของคำ การเปรียบเทียบกับภาษาอื่น หลังจากนั้นผู้เรียนได้วิเคราะห์ภาษาที่ใช้ ในเวลาเดียวกันก็เรียนรู้ภาษาที่ถูกต้องชัดเจนเพื่อนำไปใช้ในการสื่อสารได้ดีขึ้น ซึ่งลักษณะของงาน (Task) ควรเป็นงานที่ดึงดูดความสนใจ เป็นสถานการณ์ที่สอดคล้องกับชีวิตจริง และท้าทายความสามารถของนักเรียน นักเรียนมีโอกาสแสดงความคิดเห็น รู้จักแก้ปัญหา และมีการประเมินผลร่วมกันระหว่างครูกับนักเรียนในระหว่างปฏิบัติงานและผลของการปฏิบัติงาน โดยการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ ประกอบด้วย 3 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นก่อนการปฏิบัติงาน (Pre-Task) ซึ่งเป็นขั้นตอนเตรียมตัวนักเรียนในการปฏิบัติงานกิจกรรมในขั้นตอนนี้ เช่น การเตรียมคำศัพท์ สำนวน หรือการนำเสนอคำศัพท์ใหม่ที่ต้องใช้ในการ

ปฏิบัติงาน การให้นักเรียนศึกษารูปแบบการปฏิบัติงาน และการให้นักเรียนได้ปฏิบัติงานที่มีลักษณะคล้ายกับงานที่จะต้องปฏิบัติจริง

2. ขั้นตอนงานตามวงจรการปฏิบัติงาน (Task Cycle) ซึ่งเป็นขั้นตอนที่นักเรียนได้ทำงาน การงานปฏิบัติโดยใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการทำงานปฏิบัติเพื่อให้เกิดผลสำเร็จโดยมุ่งเน้นในการสื่อสารนักเรียนอาจทำงานเป็นคู่หรือเป็นกลุ่มโดยมีรูปแบบกิจกรรมของงานปฏิบัติที่หลากหลาย เช่น การหาลักษณะที่เหมือนหรือต่างกัน (Spot Difference) การเติมข้อมูลที่ขาดหาย (Information Gap Task) หรือการเล่าเรื่อง (Retelling Story) เป็นต้น หลังจากที่นักเรียนได้ปฏิบัติงานเสร็จสิ้นสมบูรณ์แล้ว นักเรียนมีการเตรียมรายงานผลการปฏิบัติงาน โดยมีครูเป็นผู้ให้ความช่วยเหลือและคำแนะนำเกี่ยวกับการใช้ศัพท์ สำนวน และมีการชอ้มก่อนรายงานจริงซึ่งจะทำให้นักเรียนมีความมั่นใจในรายงานมากยิ่งขึ้น สำหรับวิธีการรายงานนั้นนักเรียนสามารถรายงานโดยการพูด การเขียน การใช้แถบบันทึกเสียง หรือการใช้วิดีโอ หลังจากนั้นนักเรียนร่วมกันอภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงาน

3. ขั้นเน้นความรู้ทางภาษา (Language Focus) ในขั้นตอนนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้นักเรียนได้มีการพัฒนาในด้านความคล่องแคล่วในการใช้ภาษาให้ถูกต้องตามรูปแบบและโครงสร้างทางไวยากรณ์ โดยแบ่งออกเป็น 2 ขั้น ดังนี้

3.1 ขั้นวิเคราะห์ภาษา (Language Analysis) นักเรียนจะได้ร่วมกันวิเคราะห์รูปแบบภาษาที่ใช้ในงานปฏิบัติ และเรียนรู้เกี่ยวกับโครงสร้างทางไวยากรณ์ของภาษาเป้าหมายที่ใช้ในงานปฏิบัติ นั้น โดยมีครูเป็นผู้ให้คำแนะนำและเสนอแนะรูปแบบของโครงสร้างทางไวยากรณ์ที่ถูกต้องกิจกรรมในขั้นตอนนี้ เช่น การนำข้อผิดพลาดในการใช้ภาษาของนักเรียนมาร่วมกันวิเคราะห์และแก้ไขให้ถูกต้องการวิเคราะห์ภาษาจากเนื้อเรื่องที่อ่าน

3.2 ขั้นฝึกหัดใช้ภาษา (Practice) หลังจากที่นักเรียนได้เรียนรู้รูปแบบและโครงสร้างทางภาษาที่ถูกต้อง นักเรียนจะได้ฝึกใช้ภาษาเพื่อให้เกิดความคล่องแคล่วและใช้ภาษาได้อย่างถูกต้องแล้ว กิจกรรมในขั้นนี้ เช่น การให้นักเรียนทำงานปฏิบัตินั้นอีกครั้งแต่มีเงื่อนไขและวิธีการที่แตกต่างงานปฏิบัติในครั้งแรก เช่น สลับบทบาทหรือคำศัพท์หรือประโยคที่ใช้ในงานปฏิบัติ

3.3 ขั้นอภิปรายผล (Retrospective) เมื่อผู้เรียนจนสิ้นสุดทุกขั้นตอนของงานปฏิบัติแล้ว มีการติดตามผลของผู้เรียน โดยให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นและบันทึกสิ่งที่ได้พัฒนา ตลอดจนปัญหาอุปสรรคและแนวทางการแก้ไขปัญหา เพื่อการปฏิบัติงานที่ดีขึ้นในครั้งต่อไป ดังแผนภาพ 1

ภาพที่ 1 การเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ (Task-Based Learning)

บทสรุป

การเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ ช่วยเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Clauses of Purpose ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ให้สูงขึ้น เนื่องจากการปฏิบัติมีเป้าหมายชัดเจนและยึดหยุ่นในการปฏิบัติงาน ทั้งในด้านภาษาที่ใช้และวิธีการปฏิบัติงาน อีกทั้งการปฏิบัติงานที่มีเป้าหมายช่วยให้ผู้เรียนดึงศักยภาพและทักษะทางภาษาที่มีอยู่ออกมาใช้เพื่อการเรียนรู้ข้อมูลใหม่ๆ ผู้เรียนมีโอกาสรู้วิธีการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ เป็นประสบการณ์ทางภาษาที่เกิดขึ้นก่อนจะออกไปมีประสบการณ์จริงในสังคม ซึ่งประสบการณ์ดังกล่าวจะช่วยให้การใช้ภาษาในสถานการณ์จริงง่ายขึ้น การปฏิบัติงานเป็นสื่อกลางที่ช่วยให้ผู้เรียนมีโอกาสดูฝึกใช้ภาษาเพื่อการปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น ผู้เรียนมีโอกาสดลองใช้ภาษา ประโยชน์ของการได้ใช้ภาษาช่วยให้เกิดการรับรู้ทางภาษามากขึ้นและหากสภาพการเรียนการสอนเป็นไปในแบบที่ไม่สร้างความเครียด เป็นสถานการณ์ที่มีครูหรือเพื่อนช่วยเหลือเป็นกำลังใจ ผู้เรียนจะเรียนรู้ได้ง่ายดาย และแม้ว่าจะใช้ภาษาผิดก็สามารถจะเรียนรู้และพยายามแก้ไขได้เองโดยไม่มีความรู้สึกหวาดกลัว หากเป็นดังนี้แล้วทักษะทางภาษาย่อมได้รับการพัฒนาให้ดีขึ้นได้

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. ผู้บริหารสถานศึกษาและหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศสามารถนำแนวคิดที่ได้จากงานวิจัยนี้ไปใช้ในการวางแผนการบริหารงานวิชาการเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนในรายวิชาต่างๆ ผลสัมฤทธิ์ในการสอบวัดคุณภาพการศึกษาระดับชาติ (O-NET) ซึ่งจะส่งผลให้คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของโรงเรียนสูงขึ้น

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

1. ผู้วิจัยควรให้ความสำคัญกับงานปฏิบัติ (Task) ที่นำมาเป็นหลักในการจัดการเรียนการสอน โดยผู้วิจัยควรคัดเลือกหรือออกแบบงานที่นักเรียนทุกคนในชั้นเรียนสามารถมีส่วนร่วมอย่างสร้างสรรค์

2. ผู้วิจัยศึกษาแนวทางการจัดการเรียนการสอนโดยใช้การเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติตามแนวคิด/ทฤษฎีของนักวิชาการให้เข้าใจ แล้วพิจารณาเลือกแนวทางในการกำหนดงานที่จะปฏิบัติที่เหมาะสมกับธรรมชาติของวิชาและทักษะเป้าหมาย และเนื้อหาที่จะสอน รวมทั้งให้ความพร้อมความสามารถและความสนใจของนักเรียน

3. ทุกครั้งหลังจากจบกิจกรรม (task) ผู้วิจัยควรให้นักเรียนร่วมกันสรุปหัวข้อด้วยทุกครั้ง และเสริมแรงทางบวก ด้วยเสมอ เพื่อให้นักเรียนเกิดเจตคติเชิงบวกต่อภาษา ต่อการทำกิจกรรม ต่อรายวิชา และต่อตัวผู้สอน เพราะจะส่งผลโดยตรงต่อพฤติกรรมของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนในคาบเรียนต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภา.
- วรางคณา แสงธิป. (2564). “การพัฒนาการจัดการเรียนรู้แบบเกมมิฟิเคชันร่วมกับวิธีการสอนแบบเน้นภาระงาน เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจและแรงจูงใจในการเรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3.” *วารสารเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา*, 22: 32-47.
- สุพรรณิ อาศัยราช. (2558). *การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเสริมแบบเน้นภาระงาน*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ.
- อรุณี วิริยะจิตรา และคณะ. (2555). *เหลียวหลังแลหน้า การสอนภาษาอังกฤษ*. กรุงเทพฯ: บริษัทสำนักพิมพ์หน้าตาต่างสู่โลกกว้าง จำกัด.
- Al Muhaimed, Sultan A. (2013). *Task-Based Language Teaching VS. Traditional way of English Language Teaching in Saudi Intermediate Schools: A Comparative Study*. Dissertation. Kent State: University College of Education, Health, and Human Services.

- Atefeh Hadi. (2012). *"L2 Teachers' and Learners' Perceptions of Task-Based Language Pedagogy: Voices from Iran."* LAP LAMBERT Academic Publishing: Germany.
- Harmer, J. (2001). *The Practice of English Language Teaching (3rd ed.)*. Harlow: Longman.
- Leaver and Jane R. Willis, editors. (2004) *Task-based instruction in foreign language education: Practices and programs*. Washington, DC: Georgetown University Press.
- Nunan, David. (2004). *Task-Based Language Teaching: A Comprehensively Revised Edition of Designing Tasks for the Communicative Classroom*. United Kingdom: Cambridge University Press.
- Rad & Bakhsh. (2015). *Study Tasks in English*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Willis, Dave & Willis, Jane. (2007). *Doing Task – Based Teaching*. New York: Oxford University Press.

